

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 25) พ.ศ. 2550

ประกาศในราชกิจจานุเบกษาวันที่ 19 มกราคม 2548

มีผลบังคับใช้วันที่ 20 มกราคม 2548

- **มาตรา 246 (เดิม) ศาลมีอำนาจสั่งให้ทุเลาการบังคับให้จำคุกไว้ก่อนจนกว่าเหตุอันควรทุเลาจะหมดไป ในกรณีต่อไปนี้**

- (1) เมื่อจำเลยวิกลจริต
- (2) เมื่อเกรงว่าจำเลยจะถึงอันตรายแก่ชีวิตถ้าต้องจำคุก
- (3) ถ้าจำเลยมีครรภ์ตั้งแต่เจ็ดเดือนขึ้นไป
- (4) ถ้าจำเลยคลอดบุตรแล้วยังไม่ถึงเดือน

ในระหว่างทุเลาการบังคับอยู่นั้น ให้ศาลสั่งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจัดให้บุคคลดังกล่าวแล้ว อยู่ในความควบคุมในสถานที่อันควร

- **สาระสำคัญของกฎหมายเดิม**

ศาลเท่านั้นที่มีอำนาจในการสั่งให้ขอการลงโทษจำคุกไว้ก่อนได้ หากปรากฏว่า

- (1) จำเลยวิกลจริต
- (2) เกรงว่าจำเลยจะถึงอันตรายแก่ชีวิตถ้าต้องจำคุก
- (3) จำเลยมีครรภ์ตั้งแต่เจ็ดเดือนขึ้นไป
- (4) จำเลยคลอดบุตรแล้วยังไม่ถึงเดือน

- **ประเด็นและสาระสำคัญของการแก้ไข**

เดิม ศาลเท่านั้นถึงจะสั่งให้ทุเลาการบังคับโทษได้

แก้ไขเป็น ศาลเห็นสมควร หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถร้องขอต่อศาลได้ เช่น จำเลย คู่สมรสหรือญาติของจำเลย พนักงานอัยการ หรือผู้บัญชาการเรือนจำ เมื่อมีเหตุดังนี้ (๓) เดิม จำเลยมีครรภ์ตั้งขึ้นไป แก้ไขเป็น เมื่อมีหลักฐานจากแพทย์รับรองว่าจำเลยมีครรภ์

(๔) เดิม ถ้าจำเลยคลอดบุตรแล้วยังไม่ถึงเดือน แก้ไขเป็น ถ้าจำเลยคลอดบุตรแล้ว และบุตรนั้นยังมีอายุไม่ถึงสามปี

- **วัตถุประสงค์ของการแก้ไข**

เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพจิตใจของผู้หญิงที่ตั้งครรภ์ควรได้รับการดูแลเป็นพิเศษ ซึ่งจะส่งผลกับบุตรทั้งด้านร่างกายและจิตใจ และมีสิทธิที่จะเลี้ยงดูบุตรจนกว่าบุตรจะมีอายุครบ 3 ปี ในสถานที่อันเหมาะสม ภายใต้การควบคุมของเจ้าพนักงาน

- **มาตรา 246 (แก้ไขใหม่)**

“เมื่อจำเลย สามี ภริยา ญาติของจำเลย พนักงานอัยการ ผู้บัญชาการเรือนจำหรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่จัดการตามหมายจำคุกร้องขอ หรือเมื่อศาลเห็นสมควร ศาลมีอำนาจสั่งให้ทุเลาการบังคับให้จำคุกไว้ก่อนจนกว่าเหตุอันควรทุเลาจะหมดไป ในกรณีต่อไปนี้

- (1) เมื่อจำเลยวิกลจริต
- (2) เมื่อเกรงว่าจำเลยจะถึงอันตรายแต่ชีวิตถ้าต้องจำคุก
- (3) ถ้าจำเลยมีครรภ์
- (4) ถ้าจำเลยคลอดบุตรแล้วยังไม่ถึงสามปี และจำเลยต้องเลี้ยงดูบุตรนั้น

ในระหว่างทุเลาการบังคับอยู่นั้นศาลจะมีคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวอยู่ในความควบคุมในสถานที่อันควรนอกจากเรือนจำหรือสถานที่ที่กำหนดไว้ในหมายจำคุกก็ได้ และให้ศาลกำหนดให้เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่จัดการตามหมายนั้นเป็นผู้มีหน้าที่และรับผิดชอบในการดำเนินการตามคำสั่ง

ลักษณะของสถานที่อันควรตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งต้องกำหนดวิธีการควบคุมและบำบัดรักษาที่เหมาะสมกับสภาพของจำเลย และมาตรการเพื่อป้องกันการหลบหนีหรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นด้วย

เมื่อศาลมีคำสั่งตามวรรคหนึ่งแล้ว หากภายหลังจำเลยไม่ปฏิบัติตามวิธีการหรือมาตรการตามวรรคสามหรือพฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป ให้ศาลมีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งหรือให้ดำเนินการตามหมายจำคุกได้ให้หักจำนวนวันที่จำเลยอยู่ในความควบคุมตามมาตรานี้ออกจากระยะเวลาจำคุกตามคำพิพากษา

- **มาตรา 247 วรรคสอง (เดิม) หญิงใดจะต้องประหารชีวิต ถ้ามีครรภ์อยู่ ให้รอไว้จนคลอดบุตรเสียก่อนแล้วจึงให้ประหารชีวิต**

สาระสำคัญของกฎหมายเดิม

ผู้หญิงที่ต้องโทษประหารชีวิต ถ้าตั้งท้องอยู่ต้องรอให้คลอดบุตรก่อนแล้วให้นำไปประหารชีวิต

- **ประเด็นและสาระสำคัญของการแก้ไข**

เดิม คลอดบุตร แก้ไขเป็น คลอดบุตรก่อนและเมื่อครบ 36 เดือน ศาลสามารถเปลี่ยนโทษประหารชีวิตเป็นจำคุกตลอดชีวิตก็ได้

- **วัตถุประสงค์ของการแก้ไข**

เพื่อให้การคุ้มครองสิทธิผู้หญิงที่ตั้งท้อง เพื่อสิทธิมนุษยธรรมตามรัฐธรรมนูญ และให้โอกาสในการเลี้ยงดู ดูแลบุตรที่เพิ่งคลอดจำเป็นต้องได้รับความรัก ความอบอุ่นเป็นพิเศษ เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการที่ดีจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต และเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้หญิงที่ต้องโทษได้กลับตัวเป็นคนดี

- **มาตรา 247 วรรคสอง (ใหม่)**

“หญิงใดจะต้องประหารชีวิต ถ้ามีครรภ์อยู่ ให้รอไว้จนพ้นกำหนดสามปีนับแต่คลอดบุตรแล้ว ให้ลดโทษประหารชีวิตลงเหลือจำคุกตลอดชีวิต เว้นแต่เมื่อบุตรถึงแก่ความตายก่อนพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ในระหว่างสามปีนับแต่คลอดบุตร ให้หญิงนั้นเลี้ยงดูบุตรตามความเหมาะสมในสถานที่ที่สมควรแก่การเลี้ยงดูบุตรภายในเรือนจำ”